

Torsdagen den 17 januari 2013

10. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Europeiska utrikestjänsten, medlemsstaternas regeringar, Mercosurländernas regeringar och parlament och till Mercosurs gemensamma parlamentariska församling (Parlasur).

P7_TA(2013)0031

Våld mot kvinnor i Indien

Europaparlamentets resolution av den 17 januari 2013 om våld mot kvinnor i Indien (2013/2512(RSP))

(2015/C 440/19)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Indien, särskilt resolutionen av den 13 december 2012 om kastdiskriminering ⁽¹⁾, och resolutionerna om årsrapporterna om de mänskliga rättigheterna i världen, särskilt av den 18 april 2012 ⁽²⁾ och 13 december 2012 ⁽³⁾; med beaktande av sina många tidigare resolutioner i vilka parlamentet förkastar våldtäkter och sexuellt våld i länder runtom i världen,
- med beaktande av den gemensamma handlingsplanen för det strategiska partnerskapet mellan EU och Indien, som undertecknades i november 2005, och av den tematiska dialogen mellan EU och Indien om mänskliga rättigheter,
- med beaktande av det uttalande som Catherine Ashton, vice ordförande för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, gjorde på Europeiska unionens vägnar på Internationella dagen för avskaffande av våld mot kvinnor (den 25 november 2012),
- med beaktande av det uttalande som vice ordföranden/den höga representanten Catherine Ashton gjorde på Europadagen och internationella dagen mot dödsstraff (den 10 oktober 2012),
- med beaktande av artiklarna 2 och 3.5 i fördraget om Europeiska unionen,
- med beaktande av det uttalande som Navi Pillay, FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter, gjorde den 31 december 2012,
- med beaktande av FN:s millennieutvecklingsmål,
- med beaktande av FN-instrumenten om våld mot kvinnor, särskilt Wiendeklarationen och handlingsprogrammet av den 25 juni 1993, som antogs vid världskonferensen om mänskliga rättigheter (A/CONF.157/23), rapporterna från de särskilda rapportörerna om våld mot kvinnor, knutna till FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter och den allmänna rekommendationen nr 19 från Kommittén för avskaffande av diskriminering av kvinnor (elfte mötet, 1992), FN:s deklaration om avskaffande av våld mot kvinnor av den 20 december 1993 (A/RES/48/104), konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor och den internationella konventionen om avskaffande av alla former av rasdiskriminering samt den allmänna rekommendationen XXIX till den konventionens artikel 1.1,
- med beaktande av de rekommendationer om Indien som framförts genom FN:s särskilda förfaranden, FN:s fördragsorgan och de allmänna återkommande utvärderingarna, särskilt rekommendationerna till Indien i rapporterna från februari 2007 och oktober 2010 från FN:s kommitté för avskaffande av diskriminering av kvinnor,
- med beaktande av förslaget till FN:s principer och riktlinjer för att avskaffa diskriminering på grundval av arbete och ursprung,

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0512.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0126.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0503.

Torsdagen den 17 januari 2013

- med beaktande av den indiska statsförfattningen och den indiska strafflagen, särskilt strafflagens avsnitt 376 om våldtäkt,
- med beaktande av artiklarna 122.5 och 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Den 16 december 2012 utsattes en 23-årig student för gruppvåldtäkt och hennes pojkvän angreps när fem vuxna män och en tonåring gick till våldsamt angrepp mot dem på en privat buss i New Delhi. Offret avled tragiskt i Singapore den 29 december 2012, till följd av de allvarliga skador hon åsamkats.
 - B. Bland allmänheten i Indien har ilskan varit stor, och demonstranter från samtliga delar av samhället har efterlyst lagändringar, ändringar i polisbevakningen samt en allmän attitydförändring gentemot kvinnor. Dessa demonstrationer spelar en viktig roll för att bryta tystnaden kring våldtäkter och sexuellt våld, och de utgör i sig en början till förändring.
 - C. Fem män och en minderårig greps för angreppet och är nu föremål för en snabbbrättegång – den yngre gärningsmannen kommer dock att ställas inför rätta genom ett separat förfarande.
 - D. Den indiska polisen har anmält programföretaget Zee News på grund av att de intervjuat pojkvännen som var med offret då de angreps den 16 december 2012.
 - E. Efter ovannämnda angrepp som skedde nyligen i New Delhi har andra våldtäktsbrott uppmärksammats stort i såväl nationell som internationell press, till exempel det som inträffade den 27 december 2012, då en flicka i Punjab begick självmord efter att ha blivit utsatt för gruppvåldtäkt, på grund av att polisen varken ville ta emot hennes anmälan eller gripa de anklagade utan i stället föreslog att hon skulle gifta sig med en av förövarna. Ett annat exempel är det som inträffade den 12 januari 2013, då en 29-årig tvåbarnsmamma utsattes för gruppvåldtäkt under en bussresa i Punjab – detta fall har stora likheter med det första fallet och ledde till att polisen än en gång grep sex misstänkta. En dag senare tände en 16-årig flicka eld på sig själv efter att ha blivit våldtagen.
 - F. Enligt den indiska nationella brottsstatistikbyrån rapporterades över 24 000 våldtäkter under 2011. I Delhi rapporterades drygt 635 våldtäkter under 2012, men endast en av dem ledde till fällande dom.
 - G. Den indiska kvinnorörelsen har sedan länge fördömt alla former av våld mot kvinnor i Indien – och bristfällig jämställdhet i allmänhet – och efterlyst politiska åtgärder till stöd för kvinnors mänskliga rättigheter.
 - H. Sexuellt våld mot kvinnor är vanligt, inte bara i Indien utan i hela världen, och det har sina rötter i strukturell könsdiskriminering. Därför måste de åtgärder som vidtas mot våld mot kvinnor gå hand i hand med att man förbättrar ställningen och situationen för alla kvinnor och flickor på alla samhällsnivåer.
 - I. Indiska sociologer har uppskattat att våld och diskriminering i en mängd olika former kräver nästan två miljoner dödsoffer bland kvinnor och flickor i Indien varje år. Sexuellt våld är bara en av uttrycksformerna, bland vilka också märks tvister om hemgifter, barnamord på flickor, vanvård av barn, ojämlig tillgång till resurser och till hälso- och sjukvård och dålig vård av äldre.
 - J. Kvinnor och flickor som drabbats av kastbaserad diskriminering är särskilt utsatta för olika slag av sexuellt våld samt för påtvingad och rituellt prostitution, människohandel, våld i hemmet och våld som bestraffning när de söker rättvisa efter att ha fallit offer för brott. Detta framgick än en gång i det beryktade fallet med gruppvåldtäkten i Pipili den 29 november 2011, då myndigheterna vägrade att registrera fallet och flickan som fallit offer inte fick någon ordentlig behandling förrän efter det att en högsta delstatsdomstol ingripit, låt vara att hon senare dog av de skador hon ådragit sig.
 - K. I en undersökning som gjordes 2012 av Thomson Reuters Foundation klassades Indien som det sämsta av alla G20-länderna att vara kvinna i.
 - L. Amnesty International hävdar att en våldtäkt anmäls var 21:a minut i Indien, men att många våldtäkter aldrig anmäls, särskilt i fattigare områden, eftersom det är socialt stämplande att ha råkat ut för ett sådant brott. Polisen i Indien sägs vara väl medveten om hur vanligt detta brott är, men gör ofta ingenting för att försvara kvinnor.

Torsdagen den 17 januari 2013

- M. Sexuellt våld leder till allvarliga hälsoproblem för de överlevande, både psykiskt och fysiskt, bland annat i form av sexuellt överförda sjukdomar såsom aids. Många våldtäktsoffer blir offer på nytt, eftersom de förkastas både av sina egna familjer och av de samhällen de lever i.
- N. Indiens lagar mot sexuella övergrepp har kritiserats av nationella och internationella människorättsgrupper för att de är föråldrade, framför allt genom att ha en snäv och inskränkt definition av begreppet våldtäkt. Indien har inga adekvata tjänster för dem som överlevt sexuella övergrepp, till exempel att de ska kunna bemötas snabbt och med förståelse av polisen eller få tillgång till hälso- och sjukvård, rådgivning och andra stödtjänster och detta leder till att bemötandet av offren växlar från fall till fall och inte kan förutsägas, något som ofta är förödmjukande för offret.
- O. Efter angreppet i New Delhi har Indiens regering tillsatt en tremannakommission för att se över de nuvarande lagarna för att rättväsendet ska arbeta snabbare och straffen utmätas effektivare i fall av grova sexuella övergrepp.
- P. Efter den senaste tidens händelser har högt uppsatta statstjänstemän tillkännagett att de kommer att arbeta för strängare straff för våldtäkt, bland annat dödsstraff.
- Q. I maj 2012 skrev 90 organisationer inom det civila samhället till Indiens premiärminister Manmohan Singh och yrkade på reformer av hur sexuella övergrepp hanteras samt efterlyste större ansvarskyldighet för polisen.
- R. EU har gjort åtaganden på 470 miljoner euro till Indien, till stöd för den indiska regeringens program för hälso- och sjukvård och utbildning under perioden 2007–2013.
- S. Under de senaste två decennierna har Indien gjort avsevärda framsteg med att minska fattigdomen. Mycket återstår dock att göra, framför allt för att minska den klyfta som råder i form av att kvinnor och utsatta befolkningsgrupper har sämre möjligheter i fråga om utbildning, hälsa och ekonomi.
- T. Indien är världens största demokrati och även en viktig politisk och ekonomisk partner till EU, något som för med sig demokratiska skyldigheter.
1. Europaparlamentet uttrycker sin djupaste solidaritet med offren för angreppet i New Delhi och med alla andra som fallit offer för sådana angrepp, antingen de rapporterats i medierna eller inte, och uttrycker sitt beklagande till familjerna. Parlamentet fördömer skarpt alla former av sexuellt våld, som förekommer överallt i världen och drabbar ett flertal länder.
 2. Europaparlamentet välkomnar den vittomfattande solidariteten med våldtäktsoffren, både i Indien och internationellt och hoppas att massdemonstrationerna kommer att bidra till att det går snabbare med de nödvändiga reformerna.
 3. Indien är en demokrati och har avsevärda förbindelser med EU, och Europaparlamentet väntar sig därför att landet kommer att se till att demokratiska principer, grundläggande rättigheter och mänskliga rättigheter respekteras, framför allt rättsstaten och kvinnors rättigheter.
 4. Europaparlamentet beklagar djupt att det inte gjordes mer för att omedelbart hjälpa offren för angreppet och att våldtäktsoffer i detta fall och i andra liknande fall avskräcks från att inför domstol anhängiggöra sak mot våldtäktsmännen, vilket beror på den ringa respekten för kvinnor, bristen på medicinsk hjälp, de bristande insatserna från polisens sida och avsaknaden av rättsmedel.
 5. Europaparlamentet erinrar Indiens regering om dess rättigheter och skyldigheter enligt Indiens statsförfattning, framför allt om skyldigheten att få slut på sådant som kränker kvinnors människovärde (artikel 51(A)).
 6. Europaparlamentet uppmuntrar Indiens parlament att ytterligare införliva rekommendationerna från Indian National Commission for Women (NCW) om hur indisk lag bör ändras och tillämpas för att kvinnor ska skyddas mot sådana brott.
 7. Europaparlamentet välkomnar Indiens regerings tillkännagivande om att den avser att inrätta en kommission för att utreda frågan om kvinnors säkerhet på allmänna platser i Delhi och en juristnämnd för att se över Indiens lagstiftning om våld mot kvinnor. Parlamentet ser fram emot ett snabbt offentliggörande av rekommendationerna från denna kommission, som tillsatts med den pensionerade domaren från landets högsta domstol, J.S. Verma, i ledningen och ser även fram emot dess samarbete med NCW och Indiens parlament för att fullständigt genomföra åtgärder för att förhindra sådana brott i framtiden.

Torsdagen den 17 januari 2013

8. Europaparlamentet välkomnar att det inrättats en ny domstol för snabba förfaranden, enkom för att hantera sexuellt våld mot kvinnor. Parlamentet uttrycker dock oro över att reportrar inte har tillträde till rättegångarna mot dem som anklagas och att det är förbjudet att i tryck utge eller på annat sätt offentliggöra något som helst med anknytning till sådana förfaranden, med mindre domstolen gett sitt tillstånd till det, något som väckt oro bland allmänheten. Parlamentet anser att de som befunnits skyldiga bör dömas till straff som motsvarar de brott de begått, men upprepar dock sitt långvariga avståndstagande från dödsstraffet i samtliga fall och oavsett omständigheterna.
9. Europaparlamentet uppmanar Indiens myndigheter att utveckla samordnade tillvägagångssätt mot könsrelaterat våld och framför allt sexuella övergrepp, i nära samarbete med kvinnogrupper. Parlamentet framhåller att delstatsregeringarna måste övervaka hur polisen handhar utredningen av sexuella övergrepp, genom att polismän hålls ansvariga för sitt handlande, gärningsmännen lagförs och de överlevande behandlas med värdighet.
10. Europaparlamentet uppmanar Indiens parlament att se till att förslaget till strafflag (ändring) från 2012 ändras så att alla former av sexuella övergrepp blir straffbara, antingen de skett med eller utan penetration, liksom att se till att eventuella nya straff står i överensstämmelse med internationell människorättslagstiftning och ändra lagen, så att juridisk immunitet och förfarandemässiga hinder inte längre ska försvåra rättvisans gång om polismän eller andra medlemmar av säkerhetsstyrkorna anklagas för sexuella övergrepp eller andra brott mot de mänskliga rättigheterna.
11. Europaparlamentet uppmanar EU:s och medlemsstaternas beskickningar i Indien att prioritera program mot våld mot kvinnor, också inom utbildningen, liksom också program som särskilt inriktar sig på kvinnor och flickor.
12. Europaparlamentet uppmanar Indiens myndigheter att omedelbart agera och vidta effektiva åtgärder för att den indiska polisen bättre ska handlägga fall av våldtäkt och sexuella övergrepp, bland annat genom att inrätta särskilda enheter inom varje polis enhet. Parlamentet noterar att Delhis förste minister inte har något ansvar för polisinsatser inom sin jurisdiktion och erinrar att polisen i andra storstäder fått ökad politisk redovisningsskyldighet och blivit modernare efter det att direkt rapportering och förvaltning införts. Parlamentet konstaterar att polisen absolut måste få utbildning om kvinnors säkerhet.
13. Europaparlamentet uppmanar Indiens regering att undersöka fall där personer i högt uppsatt offentlig ställning står formellt anklagade för våldtäkt.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att samarbeta med Indiens myndigheter för att hjälpa dem utveckla samordnade tillvägagångssätt mot könsrelaterat våld, framför allt sexuella övergrepp, bland annat genom att genomföra rekommendationerna från FN:s kampanj "UNiTE to End Violence against Women". Parlamentet uppmanar FN:s kommission för kvinnors ställning att, vid sitt 57:e sammanträde som ska hållas i mars 2013, diskutera och erkänna att våldet mot kvinnor kommer till uttryck i unik form när köns- och kasttillhörighet möts.
15. Europaparlamentet uttrycker sin djupa oro över det utbredda våldet mot kvinnor och flickor inom dalit-gruppen (de kastlösa) i Indien, bland annat i form av sexuellt våld från män i de dominerande kasterna, liksom över att gärningsmännen i sådana fall i oerhört hög grad går fria från straff. Parlamentet uppmanar Indiens regering till likabehandling av samtliga fall av sexuellt våld mot kvinnor och att utreda och lagföra sådana fall på lika villkor, samt rättvist, skyndsamt och med insyn.
16. Europaparlamentet betonar att ingen ska behöva gifta sig utan eget samtycke eller genom nödgande eller tvång. Inget offer ska heller tvingas gifta sig med den som angripit henne och ytterligare stöd bör ges till offret för att hon inte ska utsättas för sociala påtryckningar att göra det.
17. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att se till att EU, i den kommande fleråriga budgetramen och i det kommande landsstrategidokumentet för tiden efter 2013, fortsätter ge mål- och sektorsinriktat stöd till Indien för att millennieutvecklingsmålen ska kunna uppnås. Parlamentet anser att detta bör innefatta stöd till den sociala sektorn för kvinnors hälsa och utbildning samt bästa praxis inom god samhällsstyrning, beslutsfattande och utveckling, bland annat metoder för att tjänster bättre ska nå ut till dem som behöver dem och för att fattigdom, könsrelaterade frågor samt frågor om institutionella reformer och förvaltning av den offentliga sektorn ska kunna åtgärdas.

Torsdagen den 17 januari 2013

18. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, medlemsstaternas regeringar, EU:s särskilda representant för mänskliga rättigheter, Indiens president, regering och parlament, FN:s generalsekreterare, ledarna för FN:s underutskott för främjande och skydd av mänskliga rättigheter och för FN:s kommission för kvinnors ställning, generaldirektören för UN Women och FN:s särskilda sändebud för frågor om våld mot kvinnor.

P7_TA(2013)0032

Situationen för de mänskliga rättigheterna i Bahrain

Europaparlamentets resolution av den 17 januari 2013 om läget för de mänskliga rättigheterna i Bahrain (2013/2513(RSP))

(2015/C 440/20)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner av den 27 oktober 2011 om Bahrain⁽¹⁾ och av den 15 mars 2012 om kränkningar av de mänskliga rättigheterna i Bahrain⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 24 mars 2011 om Europeiska unionens förbindelser med Gulfstaternas samarbetsråd⁽³⁾,
- med beaktande av talmannens uttalanden av den 12 april 2011 om två bahrainiska medborgarrättsaktivisters död och av den 28 april 2011, där han fördömer de dödsdomar som utfärdats mot fyra bahrainiska medborgare för deltagande i fredliga demonstrationer för demokrati,
- med beaktande av besöket till Bahrain (19–20 december 2012) av en delegation från Europaparlamentets underutskott om mänskliga rättigheter, och av delegationens presskommuniké,
- med beaktande av Bahrains kassationsdomstols beslut av den 7 januari 2013 att godkänna domarna mot tretton politiska aktivister,
- med beaktande av uttalandena om Bahrain från kommissionens vice ordförande/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, särskilt uttalandena av den 24 november 2011 om offentliggörandet av rapporten från Bahrains oberoende undersökningskommission, av den 5 september 2012 om Bahrains appellationsdomstols beslut i fallen avseende Abdulah al-Khawaja och nitton andra personer och av den 23 november 2012 om den första årsdagen av offentliggörandet av Bahrains oberoende undersökningskommissions rapport; uttalandena från den vice ordföranden/höga representantens talesperson av den 13 februari 2012 om årsdagen av de sociala oroligheterna i Bahrain, av den 10 april 2012 om läget för Abdulhadi al-Khawaja i Bahrain, av den 16 augusti 2012 om domen mot Nabeel Rajab i Bahrain och av den 24 oktober 2012 och 7 november 2012 om den senaste tidens våldshandlingar i Bahrain liksom uttalandena från den vice ordföranden/höga representanten inför parlamentet den 12 oktober 2011 om situationen i Egypten, Syrien, Jemen och Bahrain,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 24 maj 2011, 12 april 2011, 21 mars 2011 och 21 februari 2011 om Bahrain,
- med beaktande av uttalandena från FN:s generalsekreterare av den 23 juni 2011 och den 30 september 2011 om de straff som utdöms mot 21 bahrainiska politiska aktivister, människorättsförsvarare och oppositionsledare, och uttalandena från generalsekreterarens talesperson av den 12 april 2012 om bombattacken i Bahrain och av den 30 september 2011, 15 februari, 24 april, 5 september och 1 november 2012 samt 8 januari 2013 om Bahrain,

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0475.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0094.

⁽³⁾ EUT C 247 E, 17.8.2012, s. 1.